

Sygn. akt I C 1239/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Kamilla Gos-Górska

Protokolant: Sabina Drewniak - Szczepek

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 roku w Gliwicach

na rozprawie sprawy z powództwa **R. R.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w W.**

o zapłatę

1. umarza postępowanie w zakresie kwoty 4.000 zł (cztery tysiące złotych);
2. zasądza od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda R. R. kwotę 23.119,47 zł (dwadzieścia trzy tysiące sto dziewiętnaście złotych i 47/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi:
 - od kwoty 12.000 zł (dwanaście tysięcy złotych) od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;
 - od kwoty 1.119,47 zł (jeden tysiąc sto dziewiętnaście złotych i 47/100) od dnia 26 września 2013 roku do dnia zapłaty;
 - od kwoty 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) od dnia 17 sierpnia 2013 roku do dnia zapłatyoraz odsetki ustawowe od kwoty 4.000 zł (cztery tysiące złotych) za okres od 19 sierpnia 2013 roku do dnia 10 września 2013 roku;
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. koszty postępowania stosunkowo rozdziela, obciążając nimi pozwaną w 87 % a powoda w 13 % i z tego tytułu zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.616,04 zł (trzy tysiące sześćset szesnaście złotych i 4/100);
5. nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 223,95 zł (dwieście dwadzieścia trzy złote i 95/100) tytułem wydatków na opinię biegłego tymczasowo pokrytych ze środków Skarbu Państwa;
6. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gliwicach kwotę 33,47 zł (trzydzieści trzy złote i 47/100) tytułem wydatków na opinię biegłego tymczasowo pokrytych ze środków Skarbu Państwa.

SSR Kamilla Gos-Górska

Sygn. akt I C 1239/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 sierpnia 2013 roku powód R. R. wniosło zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. następujących kwot:

- a) 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;
- b) 533,42 zł tytułem odszkodowania za poniesione koszty leczenia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 27 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- c) 1.119,47 zł tytułem odszkodowania za utracone dochody w okresie od dnia 13 lutego 2012 roku do dnia 6 sierpnia 2012 roku wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 27 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- d) 3.493,20 zł tytułem odszkodowania za utracone zarobki za wykonywanie przez powoda dodatkowych czynności w okresie od miesiąca lutego 2012 roku do miesiąca sierpnia 2012 roku wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi za okres od dnia 27 września 2013 roku do dnia zapłaty.

Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że w dniu 13 lutego 2012 roku w G. uległ on wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego doznał złamania wieloodłamowego kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej. Bezpośrednio po zdarzeniu trafił do Szpitala Miejskiego w G., gdzie przebywał do dnia 16 lutego 2012 roku, aby po opuszczeniu placówki kontynuować leczenie w warunkach ambulatoryjnych. Powód zgłosił szkodę pozwanej, która po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, wypłaciła na jego rzecz zadośćuczynienie w kwocie 4.000 zł. W ocenie powoda, przyznana mu kwota zadośćuczynienia jest zbyt niska, w szczególności zważając, że powód doznał 25 % trwałego uszczerbku na zdrowiu, a z dobrowolnego ubezpieczenia NNW zostało mu przyznane przez (...) Spółkę Akcyjną w W. świadczenie w kwocie 6.000 zł. Powód podniósł, że w następstwie zdarzenia poniósł koszty leczenia w łącznej kwocie 533,52 zł, doznał strat w dochodach w kwocie 1.119,47 zł, stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą wynagrodzenia, które otrzymałby gdyby nie chorował (25.940,52 zł), a kwotą wynagrodzenia i zasiłku które otrzymał w okresie choroby (24.821,05 zł), a nadto poniósł straty w wynagrodzeniu w postaci niewykonywania przez niego, w okresie choroby dodatkowych zleconych czynności za kwotę 3.493,20 zł. Odnośnie żądania odsetkowego powód wyjaśnił, że odsetek od kwoty zadośćuczynienia domaga się od daty wymagalności roszczenia, natomiast od pozostałych kwot – po upływie 30 dni od dnia doręczenia pozwanej wezwania w tym zakresie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 września 2013 roku (k. 34 –35) pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana, nie kwestionując zasady swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 13 lutego 2012 roku, zakwestionowała wysokość dochodzonego przez powoda roszczenia, zarówno w zakresie zadośćuczynienia, jak i odszkodowania. Pozwana argumentowała, że w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła powodowi kwotę 8.000 zł tytułem zadośćuczynienia, która to kwota zważając na stopień doznanych przez powoda obrażeń oraz 5 % trwały uszczerbek na zdrowiu powoda, była adekwatna. Pozwana zakwestionowała, jakoby miarodajną opinią dla określenia trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda była opinia sporządzona w związku z likwidacją szkody z ubezpieczenia NNW. Ponadto, pozwana wypłaciła na rzecz powoda ryczałtowe odszkodowanie w kwocie 500 zł na pokrycie poniesionych kosztów zakupu leków i dojazdów do placówek medycznych. Pozwana zakwestionowała także roszczenie o zapłatę odszkodowania z tytułu poniesionej szkody w zarobkach i innych dochodach wskazując, że postępowanie wyjaśniające w tym przedmiocie nie zostało zakończone, a zatem powództwo w tej części jest przedwczesne.

Na rozprawie w dniu 16 października 2013 roku pełnomocnik powoda, podtrzymując dotychczas wyrażone stanowisko w sprawie, podniósł, że powód przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie otrzymał kwotę 4.000. zł tytułem zadośćuczynienia, natomiast po wniesieniu pozwu otrzymał kolejną wypłatę również w kwocie 4.000 zł oraz kwotę 500 zł na pokrycie kosztów leczenia.

W piśmie procesowym z dnia 26 czerwca 2015 roku, złożonym na rozprawie w tym dniu, pełnomocnik powoda złożył oświadczenie o cofnięciu żądania zadośćuczynienia co do kwoty 4.000 zł wypłaconej powodowi po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie, ze zrzeczeniem się roszczenia, podtrzymując jednocześnie żądanie zasądzenia odsetek od tej kwoty za okres od dnia 19 sierpnia 2013 roku do dnia 10 września 2013 roku.

W piśmie procesowym z dnia 1 lipca 2015 roku powód rozszerzył żądanie pozwu, domagając się ostatecznie zasądzenia na jego rzecz kwoty 22.000 zł ponad wypłaconą mu już kwotę 8.000 zł i zasądzenia odsetek od tego żądania począwszy od dnia doręczenia pozwanej pisma zawierającego rozszerzenie żądania do dnia zapłaty.

Na rozprawie w dniu 16 września 2015 roku pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa również w zakresie, w jakim zostało ono rozszerzone. Odczytano pismo z dnia 25 października 2013 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 lutego 2012 roku w G., na trasie drogi krajowej numer (...), R. R. uległ wypadkowi komunikacyjnemu spowodowanemu przez innego uczestnika ruchu, który w dniu jego wystąpienia posiadał wykupioną polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (...) Spółce Akcyjnej w W..

/okoliczności bezsporne, a nadto dowód: informacja (k. 16), karta wypadku (k. 17)/

Bezpośrednio po zdarzeniu R. R. został przewieziony na Oddział (...) (...)Sp z o.o. w G., gdzie przyjęto go z rozpoznaniem złamania kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej i otarcia naskórka okolicy czołowej. W dniu 16 lutego 2012 roku R. R. został zwolniony z placówki z zaleceniem utrzymania unieruchomienia uszkodzonej kończyny, poruszania się przy pomocy kul łokciowych i kontynuowania leczenia w poradni ortopedycznej. Jednocześnie, R. R. został zakwalifikowany jako niezdolny do pracy do dnia 29 marca 2012 roku.

/dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego (k. 7 – 8)/

Dalsze leczenie R. R. kontynuował w warunkach ambulatoryjnych w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z..

/dowód: historia choroby (k. 9 – 12)/

W pierwszym okresie po zdarzeniu, po opuszczeniu placówki szpitalnej, R. R. wymagał pomocy osób trzecich przy wykonywaniu czynności życia codziennego, począwszy od higieny do chodzenia. Pomocy tej udzielała mu żona. Następnie R. R. zaczął chodzić w ortezie o kulach.

/dowód: zeznania powoda (k. 164 – 164v)/

W okresie od dnia 31 maja 2012 roku do dnia 23 czerwca 2012 roku R. R. przebywał na rehabilitacji leczniczej (łącznie 24 dni pobytu).

/dowód: informacja (k. 13 – 15)/

R. R. rehabilitował się także w domu, przy asyście rehabilitanta.

/dowód: zeznania powoda (k. 164 – 164v)/

Na skutek zdarzenia z dnia 13 lutego 2012 roku u R. R. doszło do złamania kłykcia bocznego prawej kości piszczelowej, skutkującego powstaniem u niego 15 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. W okresie poszpitalnym R. R. wymagał chodzenia

o kulach i pomocy osób trzecich w czynnościach życia codziennego przez okres co najmniej

1 miesiąca. R. R. przez okres rekonwalescencji przyjmował opoidy - narkotyczne leki przeciwbólowe. Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości w okolicy szczeliny stawowej bocznej oraz w okolicy przedrzepkowej, a także ograniczenie ruchomości kolana prawego,

u R. R. mogło dojść do wtórnych zmian zwyrodnieniowych kolana spowodowanych przebyłym złamaniem. U R. R. nie doszło do zniekształcenia podudzia, zmian troficznych naskórka ani do przemieszczenia złamanych odłamów, jednakże doznane przez niego złamanie wieloodłamowe spowodowało ograniczenie ruchomości w stawie kolanowym uszkodzonej kończyny, które utrudnia kucanie, czy siadanie

(u R. R. występuje zakres ruchomości stawu 0 – 120 stopni, przy normie na poziomie 150 stopni). Doznany przez niego uraz, już po wygojeniu, będzie powodował stałe dolegliwości bólowe, a w przyszłości może prowadzić do endoprotezoplastyki. U R. R. doszło też do uszkodzeń wewnątrzstawowych, tj. łąkotki bocznej. W przypadku R. R. nie można mówić o wyleczeniu urazu – odczuwany przez niego stan będzie utrwalony, o ile nie będzie się pogarszał. Uraz należy kwalifikować jako średniociężki.

/dowód: dokumentacja medyczna (k. 7 – 15), pisemna opinia biegłego sądowego (k. 102 – 103) wraz z pisemną opinią uzupełniającą (k. 132 – 133) oraz ustną opinią uzupełniającą (k. 163 – 163v)/

Od momentu zdarzenia w 2012 roku R. R. nadal odczuwa dyskomfort bólowy, przy czym z początku był on znaczny, aktualnie zmalał. R. R. stara się nie przyjmować leków przeciwbólowych. W okresie rekonwalescencji Po zdarzeniu R. R. przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od 13 lutego 2012 roku do 6 sierpnia 2012 roku.

Po upływie okresu zwolnienia R. R. powrócił do pracy. Pracuje jako brygadzysta utrzymania ruchu, jego praca wymaga dużej aktywności fizycznej w wymuszonych pozycjach, np. kłęczącej lub na wysokości, co obciąża stawy R. R..

Aktualnie na skutek zdarzenia R. R. nie może w pełni wykonywać tych czynności, które podejmował przed wypadkiem – przed zdarzeniem jeździł na nartach, chodził po górach, grał w piłkę nożną i siatkową, teraz ogranicza te aktywności z uwagi na odczuwany ból. R. R. negatywnie odczuwa także to, iż nie może aktywnie spędzać czasu ze swoim dorastającym synem (nie może z nim biegać, grać w piłkę).

/dowód: zeznania powoda (k. 164 – 164v)/

W następstwie zdarzenia R. R. poniósł koszty zakupu leków w łącznej kwocie 338,52 zł.

/dowody: faktura VAT z dnia 7 listopada 2012 roku (k. 22), faktura VAT z dnia 2 lipca 2012 roku (k. 23), faktura VAT z dnia 27 kwietnia 2012 roku (k. 24), faktura VAT z dnia 3 sierpnia 2012 roku (k. 25), faktura VAT z dnia 12 kwietnia 2012 roku (k. 26), faktura VAT z dnia 30 sierpnia 2012 roku (k. 27), faktura VAT z dnia 9 października 2012 roku (k. 28)/

R. R. jest zatrudniony w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na stanowisku brygadzysty. W okresie zwolnienia, R. R. wypłacono łącznie kwotę 24.821,05 zł netto, gdyby nie przebywał na zwolnieniu lekarskim, w tym okresie uzyskałby wynagrodzenie w kwocie 25.940,52 zł netto.

/dowód: zaświadczenie o zarobkach (k. 21)/

Poza pracą w ramach umowy o pracę, R. R. wykonywał na rzecz tego samego podmiotu zlecenia na podstawie dodatkowych umów. Były to zadania o charakterze technicznym, nie mieszczące się w zakresie jego obowiązków pracowniczych, np. konserwacje klimatyzacji czy naprawa urządzeń. Rodzaj zlecenia, a także ilość osób, która otrzymuje dane zlecenie, uzależnione jest od charakteru czynności, która ma być wykonana w ramach umowy zlecenia.

Nie są one zlecane i przydzielane w regularnych odstępach czasu. Mogą być wykonywane przez kilka osób lub mogą być przydzielane tylko jednej osobie. Od dodatkowych zleceń, zleceniodawca odprowadza należne składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, jednakże nie weszły one do podstawy obliczenia zasiłku chorobowego po wypadku albowiem w chwili zdarzenia R. R. nie miał zawartej takiej umowy. W wyniku zdarzenia z dnia 13 lutego 2012 roku R. R. nie mógł wykonywać dodatkowych zleceń.

/dowody: pismo z dnia 9 października 2013 roku (k. 53 – 54) zeznania powoda (k. 164 – 164v)/

W okresie 12 miesięcy poprzedzających miesiąc choroby R. R., tj. od miesiąca stycznia 2012 roku do miesiąca lutego 2012 roku, R. R. otrzymał wynagrodzenie z tytułu dodatkowych umów zleceń w łącznej kwocie 8.562,60 zł brutto. Z kolei w okresie, gdy R. R. przebywał na zwolnieniu lekarskim, osoba wykonująca takie same zleczone dodatkowe czynności jak poszkodowany, osiągnęła dochód w łącznej kwocie 3.493,20 zł brutto.

/dowody: zaświadczenie o zarobkach (k. 20), pismo z dnia 25 października 2013 roku (k. 60)/

W okresie od miesiąca lutego 2012 roku do miesiąca czerwca 2012 roku R. R. otrzymał wynagrodzenie z tytułu dodatkowych umów zleceń w łącznej kwocie 639 zł. Były to kwoty wynagrodzeń należnych za wykonanie zleceń zakończonych przed dniem 13 lutego 2012 roku. Wynagrodzenie za prace zleczone niekoniecznie następuje w miesiącu ich wykonywania.

/dowód: pismo z dnia 9 października 2013 roku (k. 53 – 54), zeznania powoda (k. 164 – 164v)/

Pismem z dnia 5 lipca 2013 roku R. R. zgłosił szkodę (...) Spółce Akcyjnej w W., której nadano numer (...). Domagał się przyznania na jego rzecz zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł w terminie do dnia 17 sierpnia 2013 roku, zaś w kolejnym piśmie z dnia 19 sierpnia 2013 roku pełnomocnik zażądał wypłacenia mu także kwot 533,52 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, 1.119,47 zł tytułem zwrotu utraconych dochodów oraz 3.493,20 zł tytułem zwrotu utraconych zarobków, domagając się ich zapłaty w terminie do dnia 26 września 2013 roku.

/dowody: pismo z dnia 5 lipca 2013 roku (k. 18), pismo z dnia 19 sierpnia 2013 roku (k. 19)/

(...) Spółka Akcyjna w W. wszczęła postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego wypłaciła łącznie na rzecz R. R. kwotę 8.000 zł tytułem zadośćuczynienia – 4.000 zł decyzją z 8.08.2013 r. i 4.000 zł decyzją z 11.09.2013 r. - oraz kwotę 500 zł tytułem ryczałtowego pokrycia kosztów zakupu leków i zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych.

/okoliczności bezsporne, a nadto dowody: pismo z dnia 8 sierpnia 2013 roku (k. 30), pismo z dnia 11 września 2013 roku (k. 39 -41), potwierdzenie operacji (k. 43)/

R. R. zgłosił również szkodę w ramach ubezpieczenia z umowy o odpowiedzialność za następstwa nieszczęśliwych wypadków. Likwidacją szkody zajmowała się (...) Zakład (...) na (...) Spółka Akcyjna w W., która po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, wypłaciła na rzecz poszkodowanego kwotę 7.500 zł tytułem zadośćuczynienia.

/dowód: pismo z dnia 30 października 2012 roku (k. 29)/

Powyższy stan faktyczny był częściowo bezsporny między stronami, a w pozostałym zakresie został ustalony przez Sąd na podstawie powołanych powyżej dowodów z dokumentów, zeznań powoda R. R. i opinii biegłego sądowego J. S.. Autentyczność dokumentów zgromadzonych w sprawie nie była kwestionowana przez żadną ze stron, z tym że za niewystarczające i przedwczesne (dla formułowania żądania) pozwana uznawała dokumenty dotyczące wynagrodzenia z tytułu prac zleconych. Zasadniczo Sąd w przydał tym dokumentom moc dowodów w sprawie, z zastrzeżeniem dotyczącym dokumentów mających służyć wykazaniu wysokości utraty wynagrodzenia z tytułu prac zleconych, o czym poniżej.

Zeznania powoda Sąd ocenił jako wiarygodne. Znajdowały one potwierdzenie w treści pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie – dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia powoda, a nadto były spójne

i logiczne. W przekonaniu Sądu powód zeznawał szczerze, opisując faktyczne następstwo zdarzeń w związku ze zdarzeniem z dnia 13 lutego 2012 roku.

Sąd w całości przydał moc dowodu sporządzonej w toku postępowania opinii biegłego sądowego J. S., była wyczerpująca i przekonująca. Opinia ta odpowiadała na wszystkie pytania Sądu, a jej treść i wnioski ostatecznie nie były kwestionowane przez żadną ze stron reprezentowanych przez profesjonalnych pełnomocników. Opinia została sporządzona przez podmiot posiadający specjalistyczną wiedzę i niezainteresowany wynikiem postępowania.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd pominął dowód ze sporządzonej pierwotnie opinii biegłego sądowego R. H.. Z ustaleń Sądu dokonanych na podstawie akt sprawy, a to okoliczności podniesionych przez pełnomocnika pozwanej, biegły ten był zaangażowany w proces leczenia powoda po zdarzeniu, co wynika wprost z wpisów w dokumentacji medycznej powoda. W konsekwencji, z uwagi na konieczność zapewnienia obiektywizmu opinii, Sąd nie oparł ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie na podstawie powołanej opinii. Realizując wniosek dowodowy poprzez opinię innego biegłego, na rozprawie w dniu 16 września 2015 roku, Sąd oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie konfrontacji biegłych z przyczyn powyżej omówionych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. przyznała zasadę swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 13 lutego 2012 roku, kwestionowała jedynie wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia i zasadność domagania się odszkodowania.

Żądanie powódki znajdowało swoją podstawę prawną w przepisach przewidujących obowiązek naprawienia szkody (zadośćuczynienia krzywdzie) w reżimie odpowiedzialności ex delicto, do których należy art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c. oraz w unormowaniu zawartym w art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Samoistnym źródłem zobowiązania z tytułu czynu niedozwolonego jest fakt wyrządzenia szkody (krzywdy), za którą ustawa czyni kogoś odpowiedzialnym. Treścią nowopowstałego stosunku jest uprawnienie do uzyskania odszkodowania (lub zadośćuczynienia) i odpowiadający temu uprawnieniu obowiązek do spełnienia tego żądania po stronie podmiotu odpowiedzialnego za powstanie szkody (wyrządzenie krzywdy).

W przypadku, gdy sprawca szkody (krzywdy) jest ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej, roszczenie o naprawienie szkody można skierować, według wyboru osoby uprawnionej – do ubezpieczonego lub do ubezpieczyciela. Każdy z nich ma obowiązek zaspokoić roszczenie odszkodowawcze, z innych jednak tytułów prawnych. Zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej nakłada bowiem na ubezpieczyciela obowiązek naprawienia szkody

w razie nastąpienia określonego w umowie wypadku. Ubezpieczyciel staje się zatem zobowiązanym wobec poszkodowanego z racji umowy wiążącej go z ubezpieczonym. Przesłanką powstania obowiązku świadczenia przez ubezpieczyciela z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (art. 822 § 1 k.c.) jest stan odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego za szkodę wyrządzoną osobie trzeciej. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń obejmuje wyłącznie świadczenie, do spełnienia którego byłby w konkretnym przypadku zobowiązany sprawca.

Jak wyjaśniono powyżej, w niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za następstwa wypadku z dnia 13 lutego 2012 roku. Pozwana występowała w charakterze ubezpieczyciela sprawcy zdarzenia (osoby kierującej pojazdem, która doprowadziła do uszkodzenia ciała powoda), zatem obciąża ją obowiązek spełnienia na rzecz powoda świadczeń przewidzianych powołanymi przepisami.

Poza sporem pozostawało również to, że w związku z zaistnieniem przedmiotowego zdarzenia pozwana wypłaciła powoda kwotę 8.000 zł tytułem zadośćuczynienia, ustalając występowanie u powoda 5 % uszczerbku na zdrowiu oraz kwotę 500 zł z tytułu poniesionych przez powoda kosztów zakupu leków i dojazdów do placówek medycznych. Zgodnie z określonymi przez powoda granicami rozpoznania sprawy, spór w niniejszej sprawie dotyczył wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia ponad kwotę już wypłaconą z tego tytułu oraz odszkodowania w związku z poniesionymi kosztami zakupu leków i utraconymi dochodami z tytułu umowy o pracę i z tytułu umów zleceń.

Przechodząc do analizy żądania zasądzenia na rzecz powoda zadośćuczynienia należy wskazać, że zadośćuczynienie pieniężne może być przyznane poszkodowanemu m.in. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Oceniając zasadność roszczenia o zadośćuczynienie Sąd miał na uwadze, że zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy ujmowanej jako cierpienie fizyczne, a więc obejmującej ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, rozstrój zdrowia w postaci zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Zadośćuczynienie winno mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które wystąpią w przyszłości. Przy dokonywaniu oceny tych cierpień i wymiarze "odpowiedniej sumy" zadośćuczynienia należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w przepisie art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. I tak, zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość (porównaj: orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2000 roku, I CKN 969/98, LEX nr 50824 oraz z dnia 28 września 2001 roku, III CKN 427/00, LEX nr 52766).

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło na ustalenie, że na skutek zdarzenia z dnia 13 lutego 2012 roku powód doznał 15 % trwałego uszczerbku na zdrowiu z tytułu złamania kości podudzia bez skrócenia kończyny, ze zmianami czynnościowymi kończyny, tj. ograniczeniem zgięcia stawu do 120 stopni oraz wtórnych zmian zwyrodnieniowych kolana spowodowanych złamaniem kości piszczelowej prawej. Doznane przez powoda urazy miały dla niego nie tylko konsekwencje zdrowotne, wymagające hospitalizacji, leczenia w warunkach ambulatoryjnych oraz rehabilitacji, ale odniosły skutek także w sferze jego życia zawodowego i prywatnego. Z uwagi na odczuwane dolegliwości bólowe, szczególnie w pierwszym okresie po zdarzeniu, powód wymagał pomocy osób trzecich przy wykonywaniu czynności życia codziennego, przez okres blisko sześciu miesięcy został wyłączony z aktywności zawodowej. Także aktualnie, mimo upływu ponad trzech lat od wypadku, powód odczuwa skutki doznanego urazu – zmniejszyła się jego aktywność fizyczna, którą z uwagi na ból, stara się maksymalnie ograniczać, urazy utrudniają mu także efektywne wykonywanie obowiązków zawodowych (praca w pozycjach wymuszonych obciążających stawy powoda), a także przyjmowanie niektórych swobodnych pozycji (tj. kucanie, siadanie w siadzie skrzyżnym, przysiady).

Przy szacowaniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze także to, że uraz doznany przez powoda dyskwalifikuje możliwość wyleczenia, raczej należy spodziewać się pogorszenia stanu zdrowia. U powoda powstały wtórne zmiany zwyrodnieniowe kolana, które nie tylko nie pozostawiają wątpliwości co do możliwości ich wyleczenia, ale powodują znaczne dolegliwości bólowe, które nie tylko będą się pogłębiać, wraz z naturalną degradacją stawów z uwagi na starzenie się powoda, ale które dodatkowo będą ograniczać sprawność powoda. Powód mimo podjęcia kompleksowego leczenia po zdarzeniu z dnia 13 lutego 2012 roku, z uwagi na rozległość i rodzaj urazu, nie powrócił do pełnej sprawności. Nie budzi wątpliwości Sądu, że doznane urazy i ich następstwa stanowią znaczne utrudnienie w życiu codziennym, jak też wpływają, na co powoływał się powód, na obniżenie komfortu życia powoda i pełnienie jego ról jako ojciec czy pracownik.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd doszedł do przekonania, że zadośćuczynienie w łącznej kwocie 30.000 zł jest w pełni adekwatne do rozmiarów doznanych przez powoda cierpień, tak fizycznych jak i psychicznych.

Uwzględniając, że pozwana wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w łącznej kwocie 8.000 zł, Sąd zasądził pozostałą kwotę, tj. 22.000 zł, o czym orzeczono w punkcie 2. sentencji wyroku.

Jednocześnie, w związku ze złożeniem w toku postępowania oświadczenia powoda o cofnięciu pozwu w części ze zrzeczeniem się roszczenia, tj. co do kwoty 4.000 zł tytułem wypłaconego mu przez pozwaną zadośćuczynienia po wniesieniu pozwu do Sądu, na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., postępowanie w tym zakresie zostało umorzone, o czym orzeczono w punkcie 1. sentencji wyroku.

Ponadto, za zasadne i wykazane Sąd uznał żądanie odszkodowania za utracone przez powoda wynagrodzenie, co wynikało z przebywania na zwolnieniu lekarskim w okresie od 13 lutego 2012 roku do 6 sierpnia 2012 roku. Sąd nie miał wątpliwości co do wysokości odszkodowania należnego powodowi z tego tytułu albowiem wysokość ta została wykazana za pomocą zaświadczenia o zarobkach powoda, zawierającego zestawienie kwoty, którą powód uzyskałby, gdyby nie przebywał na zwolnieniu, a którą otrzymał faktycznie w związku ze zwolnieniem. Zestawienie to zostało załączone również do wezwania pozwanej do zapłaty. W konsekwencji, zasądzeniu na rzecz powoda podlegała także kwota 1.119,47 zł stanowiąca sumę utraconego przez powoda wynagrodzenia, o czym również orzeczono w punkcie 2. sentencji wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia na rzecz powoda kwoty 533,42 zł z tytułu poniesionych przez powoda kosztów leczenia. Przede wszystkim, z przedstawionych faktur zakupu leków wynika, iż poniesiony przez powoda na ten cel koszt wyniósł łącznie 338,52 zł, a nadto, jak wynika z pisma pozwanej z dnia 11 września 2013 roku (k. 39), pozwana wypłaciła powodowi ryczałt tytułem zwrotu kosztów leczenia i dojazdów w kwocie 500 zł.

Powód nie wykazał w niniejszym postępowaniu, aby łączny koszt zakupu leków i dojazdów kwotą tę przekroczył. W konsekwencji Sąd uznał roszczenie powoda w powyższym zakresie za bezzasadne, podlegające oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie 3. sentencji wyroku.

W ocenie Sądu na uwzględnienie nie zasługiwało także żądanie zwrotu utraconych przez powoda zarobków w związku z niewykonywaniem przez powoda, w okresie zwolnienia, dodatkowo zleczanych mu prac w ramach umów zleceń zawieranych przez powoda z pracodawcą. Sąd uznał tę wysokość za niewykazaną. Pomimo odczytania na rozprawie w dniu 16 września 2015 r. treści informacji pracodawcy powoda, nie zgłoszono żadnych dodatkowych wniosków w tym przedmiocie. Sąd uznał, że podawana kwota nie może zostać uznana za odpowiadającą kwocie jaką powód uzyskałby, gdyby zdarzenie nie zaistniało. Należy pamiętać, że w przypadku takiego żądania, szkoda winna zostać wykazana w sposób graniczący z pewnością, iż gdyby nie doszło do zdarzenia, powód kwotą tę uzyskałby. Sąd uznał, że podawana kwota jest nieprecyzyjna, dotyczy wynagrodzenia otrzymanego przez innego pracownika, podczas gdy powód zeznawał, że zlecenia przydzielane są kilku pracownikom do wykonania lub też jednemu. Zlecenia te powierzane są w sposób nieregularny (w chwili zdarzenia powód nie posiadał zawartej umowy zlecenia), a nadto wszystko rozliczenie odbywa się w różnych okresach. Podawane kwoty jako dotyczące okresu luty – sierpień 2012 r. obejmują faktycznie wypłaty dotyczące prac świadczonych również we wcześniejszym okresie. Te zeznania powoda znajdują odzwierciedlenie również w tym, że w okresie kiedy powód nie wykonywał takiej pracy pozostając na zwolnieniu lekarskim, otrzymał wypłatę za czynności podejmowane we wcześniejszych okresach. Sąd uznał, że przedstawiony materiał dowodowy jest niewystarczający dla ustalenia jaką rzeczywiście (i kiedy – odnośnie odsetek) powód uzyskałby kwotę, gdyby mógł wykonywać zlecenia. Nadto wszystko należy zauważyć, że informacje te podawane są w kwotach brutto, podczas gdy – jak zeznawał powód – od kwot uzyskiwanych za pracę w ramach zlecenia odprowadzane były składki na ubezpieczenie, a jak wskazują zasady doświadczenia życiowego również podatek. Mając to na uwadze, Sąd oddalił żądanie powoda w zakresie dotyczącym żądania wynagrodzenia utraconego w związku z brakiem wykonywania zleceń.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152). W myśl przepisu art. 14 ust. 1 powołanej ustawy, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez

poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Data zgłoszenia szkody wynika z przyjętej przez pozwaną praktyki nadawania numeru szkodom rozpoczynając ten numer właśnie datą zgłoszenia (tu: (...)). Jednocześnie, brak było podstaw dla uznania, aby pozwana mogła wstrzymać wypłatę odszkodowania w zakresie dotyczącym zadośćuczynienia i utraconego wynagrodzenia z tytułu pracy - z uwagi na zaistnienie wyjątkowych sytuacji, sprowadzających się do konieczności wyjaśnienia niejasności odnoszących się do samej odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości szkody. Pozwana, jako profesjonalista, jest obowiązana do samodzielnego i aktywnego wyjaśnienia wszelkich okoliczności spornych, które mogą mieć wpływ na wysokość jej odpowiedzialności, w tym do prawidłowego określenia wysokości powstałej szkody (krzywdy). Powód zażądał odsetek od zadośćuczynienia w zakresie pierwotnie zgłoszonego żądania 16.000 zł za okres liczony od dnia 19 sierpnia 2013 roku, która to data nie wyprzedza upływu okresu 30 dni od daty zgłoszenia szkody. Z tych względów Sąd zasądził odsetki od kwoty 12.000 zł od dnia 19.08.2013 r. do dnia zapłaty a wobec cofnięcia roszczenia w zakresie kwoty 4.000 zł z żądaniem odsetek od tej kwoty do dnia 10.09.2013 r., odsetki od kwoty 4.000 zł właśnie za okres 19.08.2013 r. do 10.09.2013 r. (wobec wypłaty 12.09.2013 r.). W oparciu o tę samą podstawę prawną Sąd orzekł o odsetkach ustawowych od odszkodowania w kwocie 1.119,47 zł, uwzględniając okres 30 dni od daty zgłoszenia żądania.

Z kolei, termin wymagalności roszczenia o zapłatę odsetek ustawowych od rozszerzonego żądania w kwocie 10.000 zł przypadła na dzień 17 sierpnia 2015 roku. Pełnomocnik powódki żądał zasądzenia kwoty rozszerzonego powództwa od daty doręczenia odpisu pisma w tym przedmiocie do dnia zapłaty. Sąd uwzględniając datę doręczenia odpisu pisma a to 17.07.2015 r. datę wymagalności ustalił jako 17.08.2015 r. mając na uwadze 30-to dniowy ustawowo zastrzeżony termin na realizację świadczenia przez ubezpieczyciela. Żądanie w części poprzedzającej tę datę zostało oddalone w pkt 3 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 1 k.p.c. Powoda należało uznać za wygrywającego postępowanie w 87 % (zasądzono 23.119,47 zł i umorzono co do kwoty 4.000 zł z powodu spełnienia świadczenia, wobec łącznego żądania 31.147,47). Powód winien zatem ponieść koszty postępowania w części 13 % a pozwana w 87%. Na koszty procesu, w łącznej kwocie 6.992 zł, złożyły się koszty poniesione przez powoda: opłata od pozwu w kwocie 1.058 zł, opłata od rozszerzonego pozwu w kwocie 500 zł, wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika 2.400 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, zaliczka na wynagrodzenie biegłego sądowego w kwocie 550 zł (łącznie 4.525 zł). Pozwana poniosła koszty w kwocie 2.467 zł (2.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł zaliczka na biegłego i 50 zł zaliczka na opinię). Dokonując stosunkowego rozliczenia kosztów Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.616,04 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Stosując powyższą zasadę rozliczenia kosztów procesu, w punkcie 5. oraz w punkcie 6. wyroku należało orzec o obowiązku zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. kwot wydatkowanych tymczasowo z budżetu na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego należnego z tytułu sporządzenia opinii, które nie znalazło pokrycia w uiszczonych na ten cel zaliczkach a to co do kwoty 257,42 zł. Podstawę prawną orzeczenia w tym zakresie stanowił przepis art. 83 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c. i stosunkowe obciążenie stron kosztami procesu.

SSR Kamilla Gos – Górska